

РЕШЕНИЕ

№ 15812

гр. София, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. И.ОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110105715 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от ..., ЕИК ....., срещу **Е. С. Д.**, ЕГН ....., **И. Г. Г.**, ЕГН ..... и **И. Г. Г.**, ЕГН ....., като наследници на **И. Н. Д.**- предишен собственик на топлоснабден имот, находящ се в гр. София, бул. ... с абонатен № ..., с която ищецът моли ответниците да бъдат осъдени да заплатят, при условията на разделност, следните суми:

6/8 ид.ч. за Е. С. Д., ЕГН ....., или сума общ размер на **924,24 лв.**, от която сума **769,68 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; **146,46 лв.**, представляваща мораторна лихва върху ТЕ за периода от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г.; **6,60 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, и **1,50 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за ДР за периода от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г.,

1/8 ид.ч. за И. Г. Г., ЕГН ....., или сума общ размер на **154,04 лв.**, от която сума: **128,28 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до

окончателното изплащане на вземането; **24,41 лв.**, представляваща мораторна лихва върху ТЕ за периода от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г.; **1,10 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и **0,25 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за ДР за периода от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г., и

1/8 ид.ч. за **И. Г. Г.**, ЕГН *****, или сума общ размер на **154,04 лв.**, от която сума **128,28 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; **24,41 лв.**, представляваща мораторна лихва върху ТЕ за периода от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г.; **1,10 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, и **0,25 лв.**, представляваща мораторна лихва върху главницата за ДР за периода от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г.

В исковата молба ищецът ..., ЕИК ....., поддържа, че ответниците, в качеството си на собственици на топлоснабден имот **Апартамент ...**, находящ се в гр. София, ..., с присъединен **абонатен № ...**, по смисъла на 153, ал.1 от ЗЕ **се явяват клиенти** на топлинна енергия за битови нужди относно топлоснабдявания имот. Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя, а именно одобрените ОУ, влезли в сила на 11.07.2016 г., за продажба на топлинна енергия от ... на потребители за битови нужди, които са в сила и съответно са относими към процесния период. Поддържа, че с ОУ от 2016 г. е установено задължение за изплащане на месечните задължения в определения за това 45 дневен срок, след изтичане на периода, за който се отнасят, като обезщетение за забава се начислява само по изготвените изравнителни сметки, в случай, че не се заплатят в същия 45 дневен срок от издаване на Общата фактура за отоплителния сезон. Твърди, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от ..., съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост, договор.

По делото са ангажирани от ищеца писмени доказателства, като са направени и допълнителни доказателствени искания, в т.ч. за изслушване на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, със заключенията по които вещите лица да отговорят на поставени в исковата молба въпроси, касаещи топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период, които са приети по делото.

В срока по чл. 131 от ГПК ответниците **Е. С. Д.**, ЕГН *****, **И. Г. Г.**, ЕГН *****, и **И. Г. Г.**, ЕГН *****, депозират идентични по съдържание отговори на исковата молба, с които оспорват исковите претенции като неоснователни и недоказани по размер. Оспорват да е доказано по делото, че имат задължение да заплатят процесните суми, отнасящи се за услуги, които не са били ползвани от тях, респективно оспорват такива да са

били доставени изобщо. Оспорва се да са получавани фактури за процесните суми. Оспорват да са сключвали договор за ползване на ТЕ или да са давали съгласие за определяне на дружество- топлинен счетоводител. Посочва се, че по делото не са представени доказателства, от които да е видно, че ответниците са приели наследството. Правят възражение за погасителна давност. Оспорват да дължат и мораторни лихви, поради недължимост на главниците. Не претендират присъждане на разноски.

Третото лице-помагач на страната на ищеца ... не заявява становище по исквете, но представя относими към делото доказателства.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ:

Предвид нормата на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Законова дефиниция на понятието потребител на топлинна енергия е дадена с разпоредбата на параграф 1, т. 2а от ДР на ЗЕ, съобразно която в редакцията ѝ към процесния период, **"Битов клиент"** е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, а потребител на топлинна енергия за битови нужди, респективно задължено лице за заплащане цената на доставена такава във връзка с чл. 155 ЗЕ, е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което **ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си.**

По делото при заявено нарочно оспорване от ответниците И. и И. Г.и, с отговора на исквата молба, че не са ползвали през процесния период доставяната до топлоснабдения недвижим имот топлинна енергия, и при изрично указана с доклада по делото доказателствена тежест за ищеца, не се установява тези ответници да притежават някое от качествата по параграф 1, т. 2а от ДР на ЗЕ или по чл.153, ал.1 от ЗЕ. Същият факт не е отделен от съда като безспорен между страните и на основание чл. 153 ГПК подлежи на главно и пълно доказване, каквото по делото не е проведено. По делото, са приети представени от ищеца и третото лице-помагач, доказателства – Договор за покупко-продажба на недвижим имот по реда на НДИ от 21.11.1989 г., Акт за женибта от 27.07.1958 г. и 2 бр. редовни протоколи за отчет на уреди от 26.05.2018 г. и 24.05.2019 г., подписани за абонат от ответника Е. Д., от които се установява, че процесния недвижим имот представляващ Апартамент ..., находящ се в гр. София, ... е бил закупен в режим на СИО през 1998 г. от съпрузите И. Н. Д. и Е. С. Д., а след смъртта на съпруга И. Д. през 2009 г. /видно от приетото удостоверение за наследници/ в апартамента е останала да живее единствено съпругата Е. Д.. Със смъртта на съпруга, СИО се счита прекратена, като съпругата е станала собственик на общо $\frac{3}{4}$ ид.ч. от имота, а другата $\frac{1}{4}$ ид.ч. е придобита по

наследство от дъщерята на И. Д. – Т. И. Д. /починала на 24.08.2011 г./. След смъртта на Т. Д., собствената ѝ $\frac{1}{4}$ ид.ч. от процесния имот е наследена от нейните синове, настоящите ответници И. Г. и И. Г.. По делото има данни, че същите живеят на различни адреси - първия от тях в гр. София, ... а втория в гр. София, ..., на които адреси същите са били редовно уведомени за заведения срещу тях иск от .... Няма нито едно доказателство, приобщено по делото, което да навежда на извода, че макар и притежаващи идеална част от собствеността върху процесния недвижим имот /съответно, всеки по $\frac{1}{8}$ ид.ч./, същите и фактически упражняват владение върху имота, наред с баба си – третата ответница Е. Д.. Последната пък, в ОИМ, не оспорва да е била ползвател на имота, като оспорванията си ограничава до липсата на доказателства за реална доставка на ТЕ, за липса на изпратени, респ. получени фактури за потребената ТЕ, за липса на уведомление по отношение на дължими суми за ТЕ. Същевременно, приетите по делото Протоколи за отчет на уредите за двата отоплителни сезона вкл. в процесния период, са подписани именно от ответника Е. Д., като авторството им не е оспорено в хода на производството.

В приложения към Протокол от ОС на ЕС от 20.05.2022 г. Списък на живущите на горепосочения адрес /събранието е било по повод избор на ФДР/ под № 10, за живущите във вх. „Б“ е вписано името на И. Д., който е положил подпис като собственик на имота и е декларирал отопляе обем от 112 куб.м., 4 бр. отоплителни тела; 4 бр. разпределители и начин на плащане - еднократно разпределители, 3 бр. вентили и начин на плащане – разсрочено. Приобщените по делото като доказателства индивидуални справки за използваната ТЕ и формуляри за отчет, също са издавани на името на наследодателя и бивш съпруг на ответницата Д. – И. Д., но ответницата Д. е положила лично подпис под отчета на индивидуалните разпределители и водомера / тези доказателства са приети като неоспорени /.

Други доказателства относно притежаването на собствеността върху процесния Апартамент ..., в т.ч. относими и към ползването на имота, ищеца не е ангажирал. От цитираните по-горе такива, в тяхната съвкупност, съдът прави извод, че качеството потребител на доставяната до процесния апартамент топлинна енергия има само ответницата Е. С. Д., доколкото същата през годините е признала този факт, а в настоящото съдебно производство не е оспорила качеството си на ползвател на ТЕ за процесния период. Няма данни по делото, същата да е починала, следователно за стойността на доставената до апартамент ... на горепосочения адрес следва да отговаря единствено ответницата Е. С. Д., но до размер от $\frac{6}{8}$ ид.ч., колкото е претендирал ищеца с ИМ. В останалата си част исковете срещу другите двама ответници, следва да се отхвърлят като неоснователни, тъй като ищеца не установи тяхното качество на потребители на ТЕ /нито като собственици, нито като вещни ползватели/. Доколкото ответниците И. и И. Г.и не са наследници на И. Д. /починал 2009 г./ по право на заместване, а са придобили това качество едва след смъртта на тяхната майка Т. И. Д. /починала през 2011 г./, по делото няма приложени доказателства, последната да е приела наследството на баща си И. Д., още по-малко, ако го е приела, дали придобитата от нея по наследство $\frac{1}{4}$ ид.ч. все още е била в патримониума ѝ към момента на смъртта ѝ

/през 2011 г./, респ. дали ответниците И. и И. Г.и, като нейни синове са станали собственици на по 1/8 ид.ч. от процесния недвижим имот.

Допълнителен аргумент в посока липса на фактическо ползване на имота, респ. потребление на доставяна до същия ТЕ е, че в процеса на призоваването на ответниците за участие в настоящото съдебно производство, е установено, че същите не живеят на адреса на топлоснабдения имот, а напротив имат адресни регистрации по постоянен и настоящ адрес, на различни адреси от процесния такъв.

Доказателства за учредено право на вещно ползване по отношение на процесния апартамент, не са ангажирани от страна на ищцовото дружество. Няма никакви доказателства, че ответниците И. и И. Г.и, реално са обитавали или ползвали имота в процесния период.

От анализа на всички приети по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, се налага извод, че ищеца не доказва качеството на потребители/клиенти на ТЕ за отопление и БГВ, на сочените в исковата молба ответници И. Г. Г. и И. Г. Г..

При липса на един от елементите от фактическия състав на иска, безпредметно се явява обсъждането на доказателствата, приети във връзка с останалите факти, възложени в тежест на ищеца по отношение на тези двама ответници.

Доколкото обаче иска срещу Е. С. Д. /за 6/8 ид.ч. от общия размер на вземането на ищеца/ се явява основателен, съдът ще следва да разгледа и обсъди и доказателствата относно размера му, вкл. възражението за погасяване на част от същото по давност.

Предвид изложеното по-горе, съдът приема, че между Е. С. Д. и ... за процесния периода /от 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г./ е имало сключен действителен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ /тези, одобрени през 2016 г. и влезли в сила на 11.07.2016 г./.

От събраните по делото писмени доказателства и при кредитиране заключението на вещото лице по приетата СТЕ съдът приема за установено, че при спазване на чл. 125 ЗЕ, 139 ЗЕ и чл. 141 ЗЕ, на ответницата Д. на горепосочения адрес /гр. София, .../ е доставяна топлинна енергия при дялово разпределение в сграда в режим на етажна собственост и при отчитане и заплащане на потребената топлинна енергия на месечни вноски по прогнозна консумация за сградата и 1 бр. изравнителна сметка. В документите за главен отчет, приложени по делото, е положен подпис от ответника Е. Д. /неоспорени от ответника, по реда на чл.193 от ГПК/, поради което те се ползват с формалната доказателствена сила по чл. 180 ГПК, а именно че ответницата Е. Д. е направила изявление, че е съгласна с отразените в отчетите показания. Съгласно чл. 143 ЗЕ топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето, извършващо дялово разпределение на топлинната енергия в сградата съгласно методика по наредбата за топлоснабдяването. При кредитиране заключението по СТЕ съдът приема за установено по делото, че монтираните измервателни уреди в абонатната станция съответстват на нормативно установените изисквания към

същите, подлагани са на изискуемия контрол и точно са отразявали количествата отдадена топлинна енергия. Начислените при ищеца количества потребена от ответника топлинна енергия, са съответни на отчетената от измервателните уреди и разпределена от ТЛП при спазване поднормативната уредба. Съгласно заключението на СТЕ дяловото разпределение през процесния период е извършвано съгласно ЗЕ, Наредба № 16-334 за топлоснабдяването и Методика за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради–етажна собственост към Наредба №16-334/2007 г. Не се установи по делото да са правени рекламации от ответницата във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на ответницата са начислени сметките за процесния период /по издадените общи фактури/. Посочените от вещото лице суми за топлинна енергия са отразени в заключението на СТЕ, без оглед предходни неплатени и просрочени задължения, без корекциите и без начисляване на лихви по сумите. В посочения от вещото лице размер са съобразени изготвените от ... 2 бр. реален отчет и 2 бр. изравнителни сметки за процесния период.

Съгласно приетото по делото заключение на СТЕ, за процесния период към прогнозно начислената сума за периода по фактури, в размер на 1476,76 лева, абоната дължи съгл. изравнителните сметки доплащане на 10,77 лв. /яваща се като разлика между дължимата от абоната сума за последния отоплителен сезон от 53,25 лв. и дължимата от ищеца сума за възстановяване от предходния отоплителен сезон от 42,48 лв./. Съгласно приетото заключение на ССЧЕ, след съобразяване на изравнителните сметки за двата отчетни периода, крайната дължима цена за доставената до имота на ответницата Д., ТЕ възлиза на 1487,52 лв., в частност за претендираната от ответницата Д. цена за потребена ТЕ в периода от 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., е в размер на 769,68 лв.

През процесния период са издадени 5 бр. фактури за услугата дялово разпределение на обща стойност 8,80 лв. /или 6,60 лв. частта на ответницата Д./ която сума, прибавена към стойността на топлинната енергия /от 769,68 лв./ дава дължимите от ответницата Е. Д. суми /главници/ за двата отоплителни сезона, включени в процесния период или общо сумата от 776,28 лв. /769,68 лв. за ТЕ + 6,60 лв. за ДР/.

От представените по делото и посочени по-горе писмени доказателства неоспорени по реда на чл. 193 ГПК, както и от заключението на ССЧЕ, съдът приема, че се установяват въведените с исковата молба твърдения ответницата Е. Д., в качеството си на собственик на топлоснабдения имот – Апартамент ..., находящ се в гр. София, ..., **да е потребител** на доставяната до имота ѝ топлинна енергия и предвид нормата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ да е обвързана от облигация с ищеца с Договор при Общи условия, както и че в имота на ответницата се е извършвала през процесния период 2017-2019 г. услугата „дялово разпределение“ от избрана от ОС на сградата ФДР, в лицето на топлинния счетоводител .... От представените от последното документи, касаещи дяловото разпределение в имота, приети като доказателства и неоспорени от ответницата, се установява, че действително в апартамента, обитаван от Д. е извършвана дейност по топлинно счетоводство, като е

извършено и реално отчитане на индивидуалните уреди за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода, тъй като е бил осигурен достъп до имота от страна на ответницата, за което свидетелстват представените по делото 2 бр. редовни отчета.

От приетите по делото доказателства представени от ФДР - документи за главен отчет, дялово разпределение за аб. № ... и Обща справка за начислените и дължими суми, се установява, че стойността на незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., отразена в Общите фактури № .../31.07.2018 г. и № .../31.07.2019 г. /на л.19,20/ възлиза на сумата от общо 1 476,76 лв. Тази сума отговаря на реално консумираната топлинна енергия за процесния период. Издадените месечни фактури на база прогнозни количества потребена ТЕ са били сторнирани, като са издадени съответните кредитни известия.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че между ответника Е. Д. и ищцовото дружество, за процесния период е сключен действителен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ.

Предвид установяването на качеството на потребител на ответницата Д. като собственик на процесния имот /правото на собственост възникнало от правна сделка, в режим на СИО, прекратена със смъртта на другия съпруг/ и с оглед събраните по делото писмени доказателства съдът приема за безспорно установено, че на ответницата Е. Д., на горепосочения адрес е доставяна топлинна енергия при дялово разпределение в сграда, в режим на етажна собственост и при отчитане и заплащане на потребената топлинна енергия на месечни вноски, определени по прогнозна консумация и 1 бр. изравнителна сметка. Начислените при ищеца количества потребена от ответницата топлинна енергия са съответни на отчетената от измервателните уреди и разпределена от ТЛП при спазване поднормативната уредба. Не се установи по делото да са правени рекламации от ответницата във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставено за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на ответницата са начислени сметките за процесния период. Напротив, установява се по делото, че същата е извършила частични плащания на дължими за процесния период суми в размер на 461,31 лв., които са взети предвид от ищеца при завеждане на ИМ и са отчетени от вещото лице при изготвяне на ССчЕ /приета като неоспорена от страните/ и на която съдът изцяло дава вяра.

Съгласно заключението на ССчЕ, изготвено след проверка на счетоводните записвания при ищеца за процесния период на абоната са начислени суми за доставена топлинна енергия по фактури, на обща стойност 1476,76 лв. Сумата за доплащане /след изравнителните сметки/ е в размер на 10,76 лв., а стойността на услугата дялово разпределение за двата отоплителни сезона е в общ размер на 8,80 лв. Вещото лице по ССчЕ е установило също, че от страна на абоната са извършени частични плащания до размер от общо 461,31 лв. /съответно платени на 14.08.2018 г. и 14.12.2018 г./ като тези суми са приспаднати от ищеца при формиране на цената на предявения в настоящото производство

иск.

Ищецът е претендирал осъждане на ответницата Е. Д. само до 6/8 ид.ч. от общия размер на вземането си или сумите от **776,28 лв.** / от която сума **769,68 лв.** – главница за потребената и незаплатена топлинна енергия в периода от 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., а **6,60 лв.** – дължимата такса за дялово разпределение, извършвано през периода 2018-2019 г. /.

По възражението за давност:

Предвид горния извод на съда за основателност на исковете, касаещи доставената, но незаплатена ТЕ, следва да бъде разгледано своевременно въведеното от ответника Д., в срока по чл. 131 ГПК възражение по чл. 120 ЗЗД, за изтекла погасителна давност.

Съобразно разпоредбите на чл. 155 ЗЕ и чл. 156 ЗЕ потребителят на топлинна енергия дължи плащане цената на същата по предварително определени цени, известни на страните, на месечни вноски с установен в Общите условия падеж. Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер – арг. чл. 155 и чл. 156 от Закона за енергетиката. Горните характеристики на вземанията на топлофикационните дружества за цена на доставената на потребителите топлинна енергия, съдът при зачитане на тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012г. по т.д. 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, намира да са такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата разп. кратка тригодишна погасителна давност.

Съгласно нормата на чл. 114 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като теченето на давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяването на ИМ пред съда на 07.02.2022г. В този смисъл, вземанията на ищеца за цена на доставената на ответника топлинна енергия и лихви са погасени за месечните вноски с падеж преди 07.02.2019г. С исковата молба ищецът претендира установяване на вземания преди тази дата, а именно от 01.05.2017 г. предвид което въведеното от ответницата възражение за погасяване на вземанията на ищеца по давност, се явява основателно за периода от 01.05.2017 г. до 30.11.2018 г. и в установения от в.л. размер от общо 868,04 лв., от който размер в.л. е приспаднало доброволно платената от ответницата сума от 461,31 лв., относима към този период и така вземането погасено по давност, възлиза в размер на общо 406, 73 лв., от която сума, частта припадаща се на ответницата Д., съобразно предявеното с ИМ, възлиза на **305,04 лв.** /главница за ТЕ/, за която сума иска срещу ответницата Д. се явява неоснователен, като погасен по давност.

По иска с пр.основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Предвид чл. 150 от ЗЕ отношенията по повод продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие и потребителя на същата се уреждат от публично известни Общи условия. Предвид липсата на данни по делото за възражение от ответника по чл. 150, ал. 3 ЗЕ съдът намира, приетите от ... и одобрени от Комисията Общи условия за процесния период /тези приети с решение по Протокол № 7/23.10.2014 г., на Съвета на директорите на ..., одобрени от КЕВР с решение № ОУ-1/27.06.2016 г./ да са обвързващи и за ответника Е. Д.. С разпоредбата на чл.33, ал.2 от ОУ е предвидено задължение за клиентите на ... да заплащат задълженията по Общите фактури, в **45-дневен срок** след изтичането на периода, за който се отнасят. Съгл. чл.33, ал.4 от ОУ, продавача начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва „само за задълженията по чл.32, ал.2 и ал.3 /т.е. за задълженията по ОФ, изготвени след изравняването/ ако не са заплатени в срока по ал.2 – 45 дневен. В случая важи принципа „Срока кани вместо кредитора“ и в този смисъл, съгл. чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД. Така например цената на доставената ТЕ през м.05.2017г. следва да бъде заплатена до 45 дни от изтичането на месеца, за който се отнася или до 15.07.2017 г., но ищеца може да претендира лихва за забава върху тази стойност едва след издаване на Общата фактура за отоплителен сезон 2017/2018 г. към 31.07.2018 г. и в случай, че не бъде заплатена в срок от 45 дни от издаването ѝ, т.е. до 14.09.2018 г. В този смисъл и на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД.

Съгласно заключението на в.л. по ССЧЕ, което съдът кредитира изцяло в тази му част, дължимото обезщетение за забава върху задълженията на ответника по ОФ № .../31.07.2018 г. и № .../31.07.2019 г. за посочения в ИМ период от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г., възлиза на сумата от **общо 195,28 лв.**, колкото се претендира от ищеца. Част от тази сума до размер от 130,85 лв., видно от заключението на експертизата е погасена по давност, като предявения иск за мораторната лихва, дължима за забавата при плащането на главницата за ТЕ, ще следва да се уважи до размер от **48,03 лв.**, представляваща припадащата се на ответника Д. част /равно на претендираните от ищеца 6/8 ид.ч./ от общо дължимото вземане за лихва в размер на 64,43 лв., установено посредством експертизата.

По иска за главница и мораторна лихва върху таксата за дялово разпределение:

От представените от ФДР ... документи, касаещи дяловото разпределение в имота, приети като доказателства и неоспорени от ответника Д., се установява, че действително за собствения на ответника Е. Д., апартамент, е извършвана дейност по топлинно счетоводство за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода. От приетата по делото справка, отразяваща извлечението от сметката за аб. № ... /на л.21/ и заключението на ССЧЕ, прието без възражения от страните, кредитирано и от съда, се установява, че

фактурираната и незаплатена цена на извършваната услуга по дялово разпределение от ФДР за претендирания от ищеца период от м.12.2018г. до м.04.2019 г. възлиза в общ размер на 8,80 лв. /а частта на ответницата Д. – **6,60 лв./**. Видно от приетите по делото писмени доказателства, в процесния период ищецът е начислил на ответника общо 5 бр. месечни такси за отчитане на уредите за дялово разпределение в размер от 1,76 лв./месечно, като за целта е издавал и месечни фактури. Същите са изцяло дължими, тъй като не попадат в период на погасителна давност.

Ответникът Д. не е представила доказателства за плащане на дължимата сума, поради което предявения иск за цената на услугата „дялово разпределение“, която същата не е заплатила в срок, следва да бъде уважен до установения и претендиран от ищеца размер **от 6,60 лв.**

Съгласно чл. 36 от ОУ на ищеца, клиентите заплащат цена за услугата „дялово разпределение“, извършвана от избран от клиента Търговец /ФДР/, като стойността ѝ се формира от цената за обслужване на партидата на клиента, вкл. изготвянето на изравнителните сметки и цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на Клиента, за отчитане на уредите за дялово разпределение извън обявените от търговеца дати, се заплаща допълнителна цена, по ценоразпис определен от Продавача. Редът и начина на заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача, съгласувано с търговците извършващи услугата. По делото няма доказателства какъв е установения ред и начин на заплащане на услугата по ДР, нито в какъв срок се дължи ежемесечната такса за нея. Следователно, за изпадане в забава на длъжника, кредитора следва да е отправил нарочна покана. По делото няма доказателства за отправена такава към ответника Д., поради което съдът приема, че иска за обезщетение за забава, дължимо върху главницата за ДР следва да се отхвърли изцяло като недоказан или за сумата **от 1,50 лв.,** претендирана от ответницата Д..

При горната доказателствена установеност и частична непълнота, с оглед указана доказателствена тежест за ищеца, съдът намира предявените искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и по чл.86 от ЗЗД за частично основателни и доказани, до установените по-горе размери, по отношение на ответника Е. Д. и за изцяло неоснователни, и недоказани по отношение на другите двама ответници И. Г. и И. Г., поради което спрямо тях, исковете следва да бъдат изцяло отхвърлени.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски за производството имат и двете страни, ищеца съобразно с уважената част от исковете му, а ответниците, съобразно с отхвърлената част от тях.

По делото ответниците не претендират разноски и няма данни да са извършили такива.

От своя страна, ищецът е претендирал присъждане на съдебните разноски още с ИМ, а в последното о.с.з. е представил и Списък по чл.80 от ГПК относно размера на

извършените такива.

Видно от същия, сторените от ищеца в производството разноси възлизат на общ размер от 700 лв., от която сума 500 лв. – депозити за експертизите и 200 лв. – платена държавна такса. На ищеца се дължи и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв.

Така общия размер на разноските му възлиза на общо 800 лв. /само по отношение на исковете спрямо ответницата Д. – на 600 лв./, от които с оглед уважената част от исковете срещу Д., му се следват разноси до размер от **175,12 лв.**

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Е. С. Д., ЕГН ***** от гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на „...“, ЕИК „...“, по предявените искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.150 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД, сумата от общо **359,67 лв. или поотделно, както следва:**

- **305,04 лв.** – главница за потребената и незаплатена топлинна енергия в периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2019 г., доставяна до имот в гр. София, ..., ведно със законната лихва от датата на завеждане на ИМ в съда – 07.02.2022 г. до окончателното плащане на задължението като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 769,68 лв. или за сумата от **464,64 лв.** и за периода от 01.05.2017 г. до 30.11.2018 г., като неоснователен, поради погасяване на вземането по давност;
- **6,60 лв.** – главница за ДР, представляваща дължима такса за дялово разпределение, извършвано през периода м.12.2018 г. до м.04.2019 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на ИМ в съда – 07.02.2022 г. до окончателното плащане на задължението;
- **48,03 лв.** – представляваща, дължимо обезщетение за забава върху главницата за ТЕ, за периода от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г. като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 146,46 лв. или за сумата от **98,43 лв.**, като погасен по давност;

ОТХВЪРЛЯ предявения от ищеца „...“, ЕИК „...“ срещу **Е. С. Д., ЕГН ******* от гр. София иск по чл.86 от ЗЗД за сумата от **1,50 лв.**, представляваща дължимо обезщетение за забава върху главницата за ДР, за периода от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г., като **недоказан**.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „...“, ЕИК „...“, срещу **И. Г. Г., ЕГН ******* от гр. София, ... и **И. Г. Г., ЕГН ******* от гр. София, ..., искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл.150 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД за осъждането на всеки от тях да заплати сумите от общо **154,04 лв.**, от която сумата от **128,28 лв.**, представлява цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от **24,41 лв.**, представлява мораторна лихва върху ТЕ за периода на забава от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г.; сумата от **1,10 лв.**, представлява цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.12.2018 г. до 30.04.2019 г., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното

изплащане на вземането и сумата от **0,25 лв.**, представлява мораторна лихва върху главницата за ДР за периода от 15.09.2018 г. до 05.07.2021 г., като **НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ**.

ОСЪЖДА Е. С. Д., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ... **ДА ЗАПЛАТИ** на „...“, ЕИК ....., на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, сумата от **175,12 лв.**, представляваща сторените от ищеца съдебни разноси в производството, съразмерно на уважената част от исковите му спрямо Е. Д..

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца - „...“ООД.

Решението подлежи на обжалване пред **Софийски градски съд** в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

Съдия при **Софийски районен съд**: _____